

Le Monde'un ilginç iddiası :

“ÜÇÜNCÜ DÜNYA SAVAŞI TÜRKİYE'DEN ÇIKABİLİR..”

Fransanın büyük gazetelerinden “Le Monde”da Türkiye ile ilgili ilginç bir yorum-haber yayınlandı. Tüm dünyada büyük yankı uyandıran bu yazı Alman “Stern” dergisi tarafından da aynen iktibas edildi.

Yazının konusu;Üçüncü Dünya Savaşının Türkiye'den çıkabileceği iddiası...

Dünya kamuoyunda büyük yankı uyandıran bu ilginç yazının tamamı şöyle ;

“Türkiye, son ve büyük bir hesaplaşmaya doğru gidiyor. Bu ülke korkulduğu gibi ırka, ya da dine dayalı bir bölünme yaşamadı. Daha korkunç ve daha temel bir bölünmeyle sakatlandı.

Cumhuriyet boyunca süren "kültürel bölünme" artık iyice keskinleşti.

Şimdi bir yanda, ayakkabılarını sokak kapısının önünde çıkaran, kadınlarının başını örttüğü, erkeklerinin sokağa pijamayla da çıkabildiği, erkek çocuklarının kahveye gittiği, kızlarının tam bir baskı altında yaşadığı, türküyle arabesk arası bir müzikten hoşlanan, belki de hiç kitap okumamış, hiç dans etmemiş, hiç karı koca birlikte lokantaya gitmemiş, hiç tiyatro seyretmemiş, evlerinde floresan lamba yakan, iyi eğitim alamamış, dini inançları kuvvetli kalabalık bir kitle var.

Diğer yanda ise kız lisesiyle Robert Kolej yelpazesinde eğitim görmüş, bir düğün salonunda ya da kolej partisinde dans etmiş, sinemaya giden, çok fazla olmasa da kitap okumuş, müzik zevki pop şarkılarla klasik müzik arasında dolaşan, evi nispeten daha zevkli döşenmiş, kızların flörtüne izin verilmese bile göz yumulan, Allah'a inanan ama ibadete pek aldırmayan, kadınlarının başını örtmediği, şarabın kalitesinden pek anlamasa da kadın erkek bir arada gidilen bir gezmede içki de içmiş, gazetelere bakan, magazin haberlerini izleyen, kendini birinci gruba kıyasla çok gelişmiş hisseden, entelektüel düzeyi çok yüksek olmasa da okumuş yazmış, Batı standartlarına yakın bir grup var.

Bu iki grubun yaşam tarzı birbirinden kopuk.

Onları, Batı'daki sınıflar arasında ortak bir zevk yaratan kilise müziği, dini resimler, İncil'in sinemalara bile yansımış hikâyeleri gibi birleştirecek kültürel bir zemin yok.

Hayatları, zevkleri, inanışları birbirinden farklı. Hatta birbirine düşmanca.

Birinci grup Cumhuriyet boyunca horlanmış, aşağılanmış, itilip kakılmış.

Şimdi bu grup siyasal olarak örgütlendi. Kalabalıklar. Ve her seçimi kazanacak siyasi bir güçleri var artık.

İkinci grup ise azınlıkta. Ve artık bir daha seçim kazanma ihtimalleri yok. Bu noktada da tarihi bir paradoks ortaya çıkıyor. Daha Batılı olan "ikinci grup", Batı'nın siyasi değerlerini kabul ederse bir daha asla iktidarı ele geçiremeyeceğini bildiği için Batı'ya ve Batı'nın demokratik değerlerine düşman oluyor.

Yaşam tarzı olarak Batı'ya düşman olan kesim ise iktidarı ancak Batı'nın kriterlerini kabul ederek ele geçirebileceğini bildiği için Batı'yla ilişkileri geliştirmek ve demokrasiyi kabullenmek istiyor.

Bu kültürel parçalanmada "ordu" önemli bir role sahip. Eğer, birinci grubu desteklerse ve Batı'nın demokrasisi burada kabul görürse, ordu da iktidarını kaybedecek.

Aslında birinci grubun çocuklarından oluşan ordu, kendi iktidarını sürdürebilmek için, kendisine benzemeyen ikinci grupla işbirliği yapıyor. Bir anlamda kendi köklerine ihanet ediyor.

Birinci grup ekonomik olarak da güçlü artık, Anadolu'da üretim yapıyor, "devletle" arası iyi olmadığı için malını dış dünyaya satıyor. Para kazanıyor. Siyasi örgütünü destekliyor.

İkinci grup parasal güç olarak da kuvvetli değil. Dış dünyayla iş yapan, dışardan borçlanan büyük burjuvazi, Türkiye'nin ancak demokrasiyle normalleşebileceğine inanan entelektüel kesim, devletin yapısının değişmesi ve dünyayla bütünleşmesi gerektiğini düşünen bir grup bürokrat, birinci grubun destekçileri.

Yargı, ordu, bürokrasinin önemli bir kısmı ikinci grubun arkasında. İkinci grup, siyasetle, demokrasiyle iktidarı elinde tutmasının mümkün olmadığını kavradığından şimdi siyaset ve demokrasi dışında bir çözümün peşinde.

Cumhurbaşkanı seçimi kavganın keskinliğini ve iki tarafın niyetlerini açıkça ortaya koydu. Ordu destekli ikinci grup artık seçim de istemiyor. Ve darbe söylentileri gittikçe artıyor. Cuntalardan söz ediliyor.

Peki, darbe olursa ne olur? Yaşam tarzı Batı'ya daha yakın olan grup orduyla birlikte iktidara gelir ve Batı'nın desteğini kaybeder. Avrupa buna kesinlikle karşı çıkar.

Amerika her zamanki pragmatiz-miyle, Kuzey Irak ve Ortadoğu politikalarını desteklemesi karşılığında darbeyi kabullenebilir aslında. Ama Amerika'nın önünde de ciddi bir engel var. "Demokrasi getireceğim" diye Irak'ı işgal eden bir ülke, dünyaya ve kendi kamuoyuna Türkiye'deki "darbeyi" niye desteklediğini açıklayamaz. Ve Irak faciasından sonra ikinci bir "zorlamayı" gerçekleştirecek gücü yok. İstese de istemese de darbeye karşı çıkacak.

Silahını ve parasını Batı'dan alan bir ordu ve ülke, Batı'dan koptuğunda ne yapacak? Sanırım uzun zamandır bunu düşünüyorlar ve korkarım bunun cevabını buldular. Türkiye'de darbe olursa, tarihte bugüne kadar hiç gerçekleşmemiş yeni bir oluşumla karşılaşacak dünya.

Türkiye, olası bir darbeden sonra, Rusya ve İran'la ortaklık kurmak isteyecek. Silahı, enerjiyi ve parayı bu iki ülkeden alacak. Rusya'yla İran'ın elindeki doğal gaz, petrol ve nükleer güç, Türkiye'yi bir süreliğine de olsa ayakta tutmaya yeter. Ama Rusya, Türkiye, İran bloğu dünyanın bütün dengelerini değiştirir. Ortadoğu'nun kontrolünü tümüyle ele geçirir.

Avrupa'yı küçük kıtasına hapseder. Kafkasları, Afganistan'ı, Pakistan'ı kendi gücüne katar. Müslüman dünyayla yakın bir ilişki kurar. Petrol kaynaklarına egemen olur. Çin'le işbirliği yapabilir.

Bu gelişme, Avrupa, Amerika ve biraz da Japonya'dan oluşan "Batı"nın dünyadaki etkinliğini inanılmaz bir biçimde azaltır.

Yeni blok asker, enerji ve para açısından çok güçlenir.

Böylece, Türkiye'deki çatlama dünyada büyük bir çatlamaya yol acar. Eğer Üçüncü Dünya Savaşı çıkacaksa, sanırım, bu çatlamadan çıkar.

"Asla böyle bir şey olmaz" diyebilirsiniz. Niye olmayacağına dair elinizde çok kuvvetli veriler varsa, söyleyin.

Ama ya olursa... Ki çok mümkün geliyor.

O zaman ne yapacaksınız?

Bu gün Türkiye'de kamplaşan ve bölünen insanların da... Türkiye'yi Avrupa dışına itmeye çalışan, eski bir İmparatorluk olmanın bir yanı sıra çok görkemli, bir yanı sıra çok zayıf mirasına sahip olan bir ülkeye küstahça

davranan, işbirliği yerine "başöğretmenlik" yapmaya kalkan Avrupa'nın da... Türkiye politikasında "ikili" oynayıp, kurnazlık ettiğini sanan Amerika'nın da... Bu senaryoyu bir düşünmesini isteriz doğrusu.

Türkiye'de yaklaştığı görölen kanlı bir çatışmanın bütün dünyayı yakması sandığınız kadar uzak bir ihtimal değil. Hiç unutmayın ki ilk dünya savaşı tek bir tabancanın patlamasıyla başlamıştı."